

Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національна служба посередництва та примирення
Всеукраїнська Академія Наук Публічного Управління
Регіональна академія менеджменту (Казахстан)
Академія Поморська в Слупську (Польща)

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

2 листопада 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

*Рекомендовано до друку Вченою Радою Навчально-наукового
Інституту міжнародних відносин та соціальних наук
Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 25.10.2018 р.)*

Європейський вимір реформування публічного управління в Україні: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (2 листопада 2018 року) / за заг. ред. О. І. Пархоменко-Куцевіл. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2018. — 144 с.

У збірнику публікуються матеріали доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції “Європейський вимір реформування публічного управління в Україні” щодо проблем розвитку публічного управління через європейських вектор.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів вищих навчальних закладів, які отримують освіту за спеціальністю “Публічне управління та адміністрування”.

Т. О. Костюк	
<i>Інтернаціоналізація вищої освіти: стратегічна мета чи фрагментовані завдання для ЗВО та системи державного управління</i>	49
Б. В. Круглик	
<i>Вплив інновацій на систему державного управління.....</i>	53
О. І. Крюков, О. В. Радченко	
<i>Ідеологічні складові національної безпеки держави.....</i>	55
М. К. Кулава	
<i>Державне регулювання взаємодії органів державної виконавчої системи та приватних виконавців в Україні: концептуальні основи.....</i>	58
Н. А. Лебедєва	
<i>Викладання англійської мови у галузі знань “Публічне управління та адміністрування” в аграрному вищому навчальному закладі.....</i>	60
Д. С. Мартишин	
<i>Християнська місія у контексті державного управління: трансформація релігійної комунікації в умовах глобального інформаційно-комунікативного простору</i>	63
А. П. Миколаєць	
<i>Сутнісні характеристики добровільної самоорганізації конкретного людського співтовариства</i>	67
А. А. Мошинін	
<i>Практичні аспекти оцінювання ризиків та ефективності реалізації завдань державної антикорупційної політики.....</i>	69
Н. В. Мудренко	
<i>Застосування терміна “сфера зовнішніх зносин”</i>	72
К. Науменко	
<i>Волонтерство як інститут громадянського суспільства в Україні.....</i>	75
Мехді Фарман Огли Насіров	
<i>Розвиток ресайклінгу ПЕТ-тари, пластикової упаковки та подібних пластикових товарів за сценарним підходом.....</i>	78
О. В. Охотникова	
<i>Реалізація меритократичного принципу в Сінгапурі та можливості застосування його в Україні</i>	81
І. О. Парубчак	
<i>Трансформація публічного управління у гуманітарній політиці держави: європейський вибір</i>	83
О. І. Пархоменко-Куцевіл	
<i>Формування антикорупційної політики в Китаї: теоретичний аналіз</i>	86
І. М. Перестюк	
<i>Удосконалення практики публічного управління у сфері захисту прав громадян на приватну власність.....</i>	88

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАКТИКИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ГРОМАДЯН НА ПРИВАТНУ ВЛАСНІСТЬ

Удосконалення практики публічного управління у сфері захисту прав громадян на приватну власність втілюється в сучасних, гнучких, відкритих і динамічних моделях державного управління. Відповідно, до таких світових практик державного управління слід віднести моделі державного управління: нове публічне управління (New Public Management), концепцію належного врядування (Good Governance) та державне управління за цінностями (Public Value Management).

Нове публічне управління “не є завершеним переліком заходів, однак найчастіше передбачає реалізацію таких кроків, як приватизація й усунення надмірного рівня регулювання; винесення за межі єдиної структури або ж автономізація окремих адміністративних підрозділів; запровадження елементів конкуренції в адміністративну діяльність, а також запозичення методів менеджменту зі сфери приватної економіки в сектор громадського управління” [1, 6–12]. Нове публічне управління розглядається як більш ефективний засіб досягнення цілей в забезпеченні необхідного продукту або послуги. Громадяни розглядаються як клієнти публічних послуг. А адміністраторів визначають — громадськими менеджерами. Відносини між керівниками експертних і політичних підрозділів потребують нової не ієрархічної структури, а в більшій мірі системи горизонтальних зв’язків. Нове публічне управління у значній мірі залежить від деталізації, задоволеності клієнтів, підприємницького духу та правил гри. “Громадські Менеджери, що займаються реформами в новому державному управлінні повинні надавати широкий спектр варіантів, з яких клієнти можуть вибрати, у тому числі клієнти мають право відмовитися від системи обслуговування взагалі” [2].

Застосування підходів нового публічного управління на практиці дає можливість державному сектору переорієнтуватися на громадянина, що дасть змогу знизити відсоток трансакційних витрат для громадян. Впровадження нового публічного управління дасть можливість знизити відсоток зловживань у сфері управління власністю, реєстрації власності, укладенні угод та наданні інших послуг у сфері власності виконавчими органами, органами місцевого самоврядування, внаслідок посилення відповідальності первинної ланки у наданні державних послуг.

Практичне втілення представленої моделі державного управління захисту прав громадян на приватну власність потребує інструментів урядування.

Концепцію “належного врядування” розглядаємо як прикладний інструмент для забезпечення сервісної держави. Належне врядування, насамперед, розглядається через демократію, дотримання громадянських прав, прозорість та законність в органах влади та суспільних інституціях, також з надання ефективних громадських послуг [3]. Належне врядування, визначається як втілення та вироблення відкритої, розумної та передбачуваної політики; професійна, проникнута моральними принципами бюрократія; відповідальний за свої дії уряд; сильне громадянське суспільство, що бере участь у державних справах; все здійснюється в межах законності [4]. Значимі характеристики концепції “належного врядування” розроблені в програмі розвитку ООН, а саме: участь; верховенство права; прозорість; реагування (одержання відповіді); орієнтація на консенсус; капітал; дієвість і ефективність; підзвітність; стратегічне бачення [5].

Публічне управління правом громадян на приватну власність в системі “належного врядування” передбачає створення демократичних умов для взаємодії економічних операторів. Власність громадян у даній концепції розглядається як невід’ємна частина громадянина. Приватна власність розглядається як благо, що в майбутньому може стати активами. Особливого значення в концепції “належного врядування” набуває роль громадянського суспільства в управлінні органами державної влади. Безпосередня участь громадян, їхня постійно підтримувана комунікація з органами державної влади в концепції “належного врядування” набуває особливого статусу.

На новий рівень підіймається питання передбачуваності або “коридору” передбачуваності в системі управління правом на приватну власність. Концепція “прогнозованого” управління в межах закону має наслідком побудову відкритих економічних взаємозв’язків.

Державне управління за цінностями передбачає, що державне адміністрування у сфері управління приватною власністю здійснюється на основі узгоджених та задокументованих принципів і цінностей, передбачає державний та громадський моніторинг за процесом дотримання вже встановлених принципів і цінностей.

Держава відповідно до наведених концепцій управляє правом на приватну власність в межах чесного демократичного розподілу суспільно-політичних прав і вигод на основі ціннісно-орієнтованих практик в даній сфері.

Удосконалення практики публічного управління у сфері захисту прав громадян на приватну власність потребує інтегрального поєднання елементів нового публічного управління, концепції належного врядування та державного управління за цінностями.

Список використаних джерел

1. Гавкалова Н. Моделі публічного адміністрування (архетипова парадигма) / Амосов О., Гавкалова Н. // Публічне управління: теорія та практика: збірник наукових праць. — Харків: ДокНаукДержУпр, 2013(червень). — 272 с. — (Спеціальний випуск)

2. Kaboolian L. The New Public Management: Challenging the Boundaries of the Management vs. Administration Debate. / Kaboolian Linda. // Public Administration Review. — 1998. — № 3, — С. 189–193.
3. Всесвітній банк. Офіційний сайт. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://web.worldbank.org>
4. Governance — the World Bank's experience. Development in practice. / Washington, D.C.: The World Bank. — 1994. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://documents.worldbank.org/curated/en/1994/05/698374/governance-world-banks-experience>
5. Governance for Sustainable Human Development. United Nations Development Programme (UNDP). / New York Oxford : Oxford University Press. — 1997.